

DEČJE VESTI

2025 • DRUGO TROMESEČJE • JUŽNA AZIJSKO-PACIFIČKA DIVIZIJA

Sadržaj

Na korici: Šim-Šim je bila uplašena i nervozna zbog svog prvog školskog dana u Međunarodnoj adventističkoj školi u Koratu, na Tajlandu. I zbog toga se pomolila Bogu za pomoć. Iskustvo možete pročitati na 16. strani.

TAJLAND

- 4 **Najbolji rođendanski poklon** | 5. april
- 6 **Pomoći ili ne?** | 12. april
- 8 **Molitva da vidi tatu** | 19. april
- 10 **Dete bez domovine** | 26. april
- 12 **Mafini za deljenje** | 3. maj
- 14 **Dobar primer** | 10. maj
- 16 **Zastrašujući prvi dan** | 17. maj
- 18 **Udaljenost, ubrzanje i brzina** | 24. maj
- 20 **Bez torte, bez palačinki** | 31. maj
- 22 **Bogata deca** | 7. jun

FILIPINI

- 24 **Novo srce** | 14. jun
- 26 **Češanje, češanje, češanje** | 21. jun

INDONEZIJA

- 28 **Trinaesta subota: Čudo na moru** | 28. jun
- 30 **Budući projekti za Trinaestu subotu**
- 31 **Aktivnosti za decu**
- 35 **Izvori za vođe**
- 36 **Mapa**

©2025 General Conference of
Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

Drage vođe Subotne škole,

Endru Mekčesni
Urednik

Tokom ovog tromesečja vam predstavljamo Južnu azijsko-pacifičku diviziju koja nadgleda rad Adventističke crkve sedmoga dana u 11 zemalja: Bruneju, Kambodži, Indoneziji, Laosu, Maleziji, Mjanmaru, Filipinima, Singapuru, Tajlandu, Istočnom Timoru i Vijetnamu. Ovo područje je dom za 682 miliona ljudi, uključujući 1,7 miliona adventista sedmog dana. To znači da na svake 404 osobe dolazi jedan adventista.

Deo naročitih darova prikupljenih poslednje, Trinaeste subote, ovog tromesečja biće namenjen podršci za četiri projekta u Bruneju, Mjanmaru i Indoneziji. Ti projekti za Trinaestu subotu su navedeni i na bočnoj traci.

POSEBNI DODACI

Ako želite da časove Subotne škole ovog tromesečja učinite još zanimljivijima, možete da koristite fotografije, video-zapise i druge materijale koji prate svako iskustvo. Više obaveštenja nalazi se na bočnoj traci uz svako iskustvo.

Takođe, možete preuzeti PDF dokument sa kratkim činjenicama i aktivnostima iz

Južne azijsko-pacifičke divizije na adresi bit.ly/ssd-2025. Pratite nas i na facebook.com/misionquarterlies. Preuzmite PDF verziju tromesečnog vodiča *Vesti za decu* na bit.ly/childrensmision, kao i vodič za mlade i odrasle na bit.ly/adultmision. Video materijali su dostupni na bit.ly/missionspotlight. Slike koje deca mogu da oboje, možete preuzeti na bit.ly/bank-coloring-page.

Imajte na umu da ne morate da čitate iskustva tačno onako kako su objavljena. Ove vesti za decu namenjene su širokom uzrastu od 6 do 12 godina, pa slobodno prilagodite jezik i sadržaj uzrastu grupe u vašoj Subotnoj školi.

Hvala vam što podstičete decu da budu posvećena misiji!

Prilike

Darovi prikupljeni Trinaeste subote ovog tromesečja podržaće četiri projekta u Južnoj azijsko-pacifičkoj diviziji:

- Predškolsku ustanovu i Adventistički teološki fakultet Mjanmarske unije u Mjaungmeju u Mjanmaru
- Centar nade i života u Jangonu u Mjanmaru
- Zdravstvenu kliniku u Brunejima
- Adventistički teološki koledž Papue u Nabire, u Indoneziji.

Serene, 5, pokazuje igru Endru Mekčesniju u Međunarodnoj adventističkoj školi u Koratu. Pročitajte kako je upoznala Boga na 14. strani.

TAJLAND | 5. april

April

Najbolji rođendanski poklon

April je izgubila svoj tablet. Osmogodišnjoj devojčici je on bio veoma potreban jer je na njemu morala da radi domaće zadatke. Svake večeri je tri sata provodila na internetu sa učiteljicom koja joj je pomagala oko zadataka. Učiteljica joj je pomagala i da uradi zadatke iz Biblije. Pomagala joj je da završi zadatke i iz društvenih nauka. Pomagala joj je sa zadacima iz gramatike, čitanja i prirodnih nauka. April je naročito bila potrebna pomoć iz prirodnih nauka jer su joj to bili najteži predmeti.

Te večeri, April nigde nije mogla da pronađe svoj tablet. Da stvari budu još gore, sutradan je bio njen deveti rođendan. Kako da proslavlja rođendan kad je izgubila tablet?

April je obično tokom popodneva stavljala tablet u svoju sobu da se puni. Ali ovog puta to nije uradila i nije znala gde je.

April je pogledala u spavaću sobu svojih roditelja. Nije bio tamo. Pogledala je u dnevnu sobu i kuhinju, ali ga ni tamo nije pronašla.

Bilo je skoro šest sati i uskoro je trebalo da se priključi na internet i radi zadatke sa svojom učiteljicom. Šta da radi? April je otišla kod mame i zatražila pomoć.

„Ne mogu da nađem svoj tablet“, rekla joj je.

Mama je znala da je vreme da April otpočne svoj čas sa učiteljicom. Zato joj je dala svoj mobilni telefon. Ali joj je takođe rekla da neće moći da gleda TV dok ne pronađe tablet.

„Ako ne nađeš tablet, ne možeš da gledaš TV“, rekla joj je.

April se nije previše brinula zbog toga što neće moći da gleda TV. Više ju je mučilo to što je izgubila tablet i što je od mame morala da zatraži telefon.

Te večeri, nakon što je završila tri sata onlajn nastave i pre nego što je otišla na spavanje, April se pomolila Bogu. Zamolila Ga je da joj pomogne da pronađe svoj tablet.

„Dragi Bože, molim Te, pomози mi da pronađem svoj tablet, jer mi je potreban da mogu da nastavim da učim“, rekla je.

Zatim je April zaspala.

Dok je spavala, sanjala je san. U snu je videla svoj tablet kako leži ispod kauča u dnevnoj sobi.

Ujutru, April se rano probudila i odmah se setila svog nestalog tableta. Zatim se setila

i da joj je danas rođendan. Kako da slavi rođendan kad joj je tablet nestao?

April je otišla u kuhinju da popije vodu. Dok je pila, osvrnula se po kuhinji. Ništa. Nema tableta. Onda je napunila svoju flašicu vodom i uzela užinu za školu. U isto vreme je i dalje gledala po kuhinji tražeći tablet. Ništa.

Odjednom se April setila sna kog je sanjala prethodne noći. U snu je videla tablet kako leži ispod kauča u dnevnoj sobi.

April je potrcala u dnevnu sobu i čučnula da pogleda ispod kauča. I tada ga je ugledala! Bio je tu! Izgubljeni tablet je bio pronađen!

April je bila presrećna. Njen osmeh je bio sjajan poput jutarnjeg sunca koje je sijalo kroz prozor. Bog je odgovorio na njenu molitvu. Ovo joj je bio najbolji rođendanski poklon do tada!

Odmah se pomolila Bogu i zahvalila Mu što joj je pomogao da pronađe tablet.

„Dragi Isuse, znam da si Ti pravi živi Bog“, rekla je. „Hvala Ti što si mi pomogao da pronađem svoj tablet. Molim Te, pomози mi da budem dobra devoјčica i da ništa više ne izgubim.“

April je prvi put čula za Boga na Nebu u Međunarodnoj adventističkoј školi u Koratu, na Tajlandu. Mnoga deca u ovoj školi dolaze iz porodica koje nikada nisu čule za Boga, ali dolaze u tu školu zbog kvalitetnog hrišćanskog obrazovanja. April, koja sada pohađa četvrti razred, naučila je kako da se moli od svoje učiteljice na času poučavanja iz Biblije. 🌍

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci na karti Korat (poznat i kao Nakon Račasima) na Tajlandu.
- Pogledajte kratak video o April na Jutjubu: bit.ly/April-SSD.
- Recite deci da je deo darova Trinaeste subote u četvrtom tromesečju 2018. godine pomogao Međunarodnoj adventističkoј školi u Koratu, ranije poznatoј pod imenom Međunarodne adventističke misijske škole, da se proširi u školu od prvog do dvanaestog razreda i preseli u veći objekat na novom kampusu.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite objave o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više informacija pogledajte veb-stranicu: IWillGo.org.

Deo darova Trinaeste subote pomogao je da se pre nekoliko godina izgradi škola u koju April ide. Hvala vam na darovima Trinaeste subote ovog tromesečja koji će pomoći i drugoj deci u Aziji da uče o Bogu na Nebu koji čuje molitve.

MISIONSKI ZAPIS

Adventistički centar za brigu o deci u Čangmaiју, na Tajlandu, preuzima odgovornost za siročad, napuštenu, zlostavljanu i siromašnu decu, i daje im siguran i srećan dom i dobro obrazovanje kroz univerzitetske studije ili stručno osposobljavanje. Organizacija pomaže i deci u izbegličkim kampovima na granici između Tajlanda i Mjanmara.

TAJLAND | 12. april

Pomoći ili ne?

Kaopan

Da li ste čuli izveštaj o dobrom Samarićaninu iz Biblije?

Kaopan je prvi put čuo za dobrog Samarićanina kada je imao četiri godine. On nije imao svoju Bibliju. Nikada kod kuće nije slušao biblijska kazivanja, jer njegova porodica nije bila hrišćanska. O dobrom Samarićaninu je čuo u adventističkom vrtiću na Tajlandu.

Mali Kaopan je pažljivo slušao dok je učiteljica pričala o čoveku koji je putovao iz Jerusalima u Jerihon kada su ga napali razbojnici i ostavili ga polumrtvog. Zatim je tuda naišao sveštenik. Kad je sveštenik video povređenog čoveka, nije se zaustavio da mu pomogne, već je prešao na drugu stranu puta i produžio putovanje. Posle njega je tuda naišao levit. Pogledao je povređenog čoveka i takođe prošao pored njega ne zadržavajući se da mu pomogne. A onda je naišao Samarićanin. Sažalio se na povređenog čoveka. Zavojima mu je previo rane, stavio ga na svog magarca i odveo u gostionicu. Tamo je brinuo o njemu celu noć i platio gostioničaru da se sledećeg dana brine o povređenom čoveku.

Kaopana nije iznenadilo što se sveštenik i levit nisu zaustavili da pomognu povređenom čoveku. Zašto bi? Nisu ga poznavali i imali su svoje obaveze. Ali Samarićanin ga je iznenadio. Pitao se: „Zašto bi ovaj čovek pomogao, iako ništa nije dobio zauzvrat?“

Kaopan je završio boravak u vrtiću i počeo da pohađa adventističku školu koja se nalazila u istoj zgradi kao i vrtić. Više puta je čuo izveštaj o dobrom Samarićaninu. Svaki put je bio zadivljen time što je Samarićanin pomogao, iako ništa nije dobio zauzvrat.

Jednog dana, kad je imao osam godina, video je čoveka koji je prosio novac na benzinskoj pumpi. Kaopan i njegov tata su stali da natoče gorivo, a zatim su ušli u prodavnicu na pumpi da nešto kupe. Dok su izlazili, Kaopan je video čoveka kako sedi ispred vrata. Odeća mu je bila pocepana i prljava. Nije rekao ništa Kaopan. Gledao je u kartonsku kutiju na zemlji ispred sebe. U kutiji je bilo nekoliko novčića.

Kaopan se setio priče o dobrom Samarićaninu. Pomislio je: „Dobri Samarićanin je pomogao čoveku iako nije ništa dobio za-

uzvrat. Probaću i ja. Možda je to dobra odluka, a možda je i loša. Hajde da vidim."

Okrenuo se ka svom tati i pitao: „Mogu li da dobijem malo novca? Želim da ga dam siromašnom čoveku“.

„Naravno“, rekao mu je tata i dao mu zenu novčanicu. Bila je to novčanica od 20 tajlandskih bahta, vredna oko 50 dinara.

Kaopan je stavio novac u kutiju.

Čovek u pocepanoj, prljavoj odeći se nasmušio. Imao je žute, krive zube. Zatim je spojio ruke da kaže: „Hvala.“ Na Tajlandu, ljudi spajaju ruke da bi se zahvalili.

Kaopan je uzvratio spajanjem svojih ruku. Čovek je bio stariji od njega, a deca na Tajlandu pokazuju poštovanje prema starijima tako što spajaju ruke.

Kaopan se osećao lepo. Usrećio je tog čoveka, a sada je i sam bio srećan.

U tom trenutku je shvatio da je doneo dobru odluku. Dajući novac čoveku nije očekivao ništa zauzvrat. Ali ipak je nešto dobio. Video je sreću tog čoveka, a ta sreća je usrećila i njega. Blagoslovio je čoveka, a zauzvrat je i sam bio blagosloven.

Danas se Kaopan sprema da maturira u Međunarodnoj adventističkoj školi u Koratu, gde je prvi put čuo o dobrom Samarićaninu. Zauvek će pamtiiti dobrog Samarićanina.

„Postoje ljudi kojima je potrebna naša pomoć“, kaže on. „Možeš da im pomogneš, ili ne moraš, ali ja mislim da je ipak lepo pomoći.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote pomogao je u izgradnji Međunarodne adventističke škole u Koratu na Tajlandu pre nekoliko godina. Hvala vam što spremate darove Trinaeste

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite na karti deci Korat (poznat i kao Nakon Račasima) na Tajlandu.
- Pogledajte kratak video o Kaopan na Jutjubu: bit.ly/Kaopan-SSD.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Recite deci da je deo dara Trinaeste subote u četvrtom tromesečju 2018. godine pomogao Međunarodnoj adventističkoj školi u Koratu, ranije poznatoj pod imenom Međunarodne adventističke misijske škole, da se proširi u školu od prvog do dvanaestog razreda i preseli u veći školski objekat na novom kampusu.
- Podelite objave o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: misijski cilj br. 2: „Jačanje i diversifikacija adventističkog uticaja u velikim gradovima, kroz područje prozora 10/40, kao i među nedosegnutim i malo dosegnutim grupama ljudi i nehrisćanskih religija“; cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više obaveštenja pogledajte veb-stranicu: IWillGo.org.

subote ovog tromesečja koji će pomoći i drugoj deci u Aziji da nauče o Bogu i sreći koja dolazi kada pomažemo drugima.

MISIONSKI ZAPIS

Na Tajlandu je uspostavljena stalna adventistička misija, tada poznata kao Sijam, 1919. godine. Do 1921, bilo je kršteno pet obraćenika. Do 1926. crkveno članstvo je poraslo na 88 vernika.

TAJLAND | 19. april

Peni

Molitva da vidi tatu

Peni živi sa svojom mamom u Koratu, na Tajlandu. Njena mama i tata ne žive zajedno. Peni je oduvek želela da vidi svog tatu. Pitala se kako on izgleda. Pitala se kakav je.

Jednog dana, jedna njena drugarica je upitala: „Gde ti je tata?“

„Ne znam“, rekla je Peni, koja je imala osam godina.

„Kako ne znaš?“, pitala je drugarica.

„Ne znam“, ponovila je Peni.

„Pa onda pitaj svoju mamu“, rekla je drugarica.

„U redu. Pitaću.“

Peni je otišla kod mame. „Gde je moj tata?“, pitala ju je.

Mama je zastala na trenutak. „Daleko, daleko odavde“, rekla je.

„Ali gde tačno?“, pitala je Peni.

„Daleko, daleko“, ponovila je mama.

Peni je shvatila da mama ne želi da priča o tati, pa je rekla: „Nema veze.“ Odlučila je da je pita ponovo kasnije.

Prošle su dve godine. Kada je Peni imala deset godina, ponovo je pitala mamu. Nije planirala da je pita, ali je razmišljala o svom

tati dve godine i samo joj je jednog popodneva jednostavno izletelo pitanje o njemu.

Sve je počelo kada je mama zamolila Peni da uradi domaći zadatak. Peni nije htela da radi domaći, jer je planirala da ga uradi sutra ujutru. Zato se namrgodila. Mami se to nije svidelo.

„Prestani sa tim“, rekla joj je mama.

Peni nije ništa rekla, ali je nastavila da se mršti.

„Ako ne prestaneš, neću više da razgovaram s tobom“, rekla je mama.

Peni to nije želela.

„Izvini“, rekla je.

„U redu je“, rekla joj je mama.

„Sledeći put ću te poslušati“, rekla je Peni.

„Dobro“, rekla je mama.

Ali Peni je i dalje bila uznemirena što mora da radi domaći. Zato je odjednom upitala: „Gde je moj tata?“

Mama je izgledala iznenađeno, ali je odmah odgovorila. „Tvoj tata je u Bangkoku“, rekla je. „Pokušaću da dobijem njegovu imejl adresu, pa ćemo videti da li će nam odgovoriti.“

Peni je sa širokim osmehom otrčala da radi domaći zadatak. Bila je srećna jer je bila sigurna da će konačno videti svog tatu. Ali dok

je počinjala da radi domaći, prošla joj je kroz glavu zabrinjavajuća misao. Šta ako tata ne dobije njen imejl? Šta ako ne odgovori?

Tada se Peni setila da je u školi naučila da može da razgovara sa Bogom o bilo čemu i da će On odgovoriti. Pognula je glavu i zatvorila oči.

„Dragi Bože, molim Te, pronađi mog tatu“, pomolila se. „Želim da ga vidim.“

Sledećeg popodneva, mama je rekla da je njen tata poslao imejl u kojem je napisao da će doći da gleda Peni tokom Sportskog dana koji se organizuje u njenoj školi.

Peni se široko nasmejala.

„Tako sam srećna!“, uzvignula je.

Mama se takođe nasmejala. „I ja sam srećna“, rekla joj je.

„Jedva čekam Sportski dan!“, rekla je Peni.

Ali morala je da čeka celu nedelju do Sportskog dana. Svaki dan te nedelje se molila: „Dragi Bože, molim Te, pomози mi da vidim svog tatu.“

Tata je došao na Sportski dan i Peni je potčala da ga pozdravi. „Zdravo, ja sam Peni“, rekla mu je. „Drago mi je što smo se upoznali.“

Dala mu je poklon koji je sama napravila – malu kutiju koju je napravila od braon papira.

„Zdravo“, rekao je njen tata. „Ja sam tvoj tata.“

Penin tata je gledao dok je ona učestvovala u igrama „Osvoji zastavu“ i „Stolice“ sa svojim drugarima iz razreda. Zatim su zajedno ručali. Peni je jela školski ručak – nudle, a tata je jeo nudle koje je doneo sa sobom. Peni je dala tati malo svojih nudli, a tata je dao Peni malo svojih. Onda je tata dao Peni svoj broj telefona.

„Nedostaješ mi“, rekao joj je tata.

„I ti meni nedostaješ“, rekla je Peni.

„Volim te... uvek“, rekao joj je tata. „Doći ću ponovo da te posetim.“

Sada Peni svakog dana razgovara sa tatom telefonom.

A svakog dana razgovara i sa Bogom na kolenima. Kaže Bogu: „Hvala Ti što si mi omogućio da vidim svog tatu.“ 🌍

Da bi bilo zanimljivije!

- Pokažite na karti deci Korat (poznat i kao Nakon Račasima) na Tajlandu.
- Pogledajte kratak video o Peni na Jutjubu: bit.ly/Penny-SSD.
- Pogledajte video na Jutjubu o tajlandskoj deci koja igraju „Stolice“: bit.ly/chair-ball.
- Recite deci da je deo darova Trinaeste subote u četvrtom tromesečju 2018. godine pomogao Međunarodnoj adventističkoj školi u Koratu, ranije poznatoj pod imenom Međunarodne adventističke misijske škole, da se proširi u školu od prvog do dvanaestog razreda i preseli u veći školski objekat na novom kampusu.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite objave o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: misijski cilj br. 2: „Jačanje i diversifikacija adventističkog uticaja u velikim gradovima, kroz područje prozora 10/40, kao i među nedosegnutim i malo dosegnutim grupama ljudi i nehrisćanskih religija“; cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više obaveštenja pogledajte veb-stranicu: IWillGo.org.

Peni pohađa Međunarodnu adventističku školu u Koratu na Tajlandu, gde mnogo dece, poput nje, dolazi iz porodica koje nisu čule za Boga. Deo darova Trinaeste subote pre nekoliko godina pomogao je u izgradnji te škole. Hvala vam na darovima Trinaeste subote ovog tromesečja koji će pomoći drugoj deci u Aziji da uče o Bogu.

TAJLAND | 26. april

Peipei

Dete bez domovine

Odakle si? Peipei nije bio siguran odakle je.

Peipejev tata je iz Indije, a mama je sa Filipina. Ali, on se nije osećao kao da je iz Indije. Nije se osećao ni kao da je sa Filipina. Umesto toga, mogao je da zamisli da dolazi iz zemlje koja je napola Indija, a napola Filipini. Ta izmišljena zemlja mogla bi se zvati Indipini ili Filipija. Ali, takva zemlja ne postoji nigde na svetu.

Peipei nije bio siguran odakle je i zbog toga što nikada nije živio ni u Indiji ni na Filipinima. Peipei živi na Tajlandu. On je dete misionara i ceo svoj život proveo je na Tajlandu. Njegov tata radi kao misionarski učitelj u adventističkoj školi u velikom gradu Koratu. Njegova mama takođe radi kao učiteljica u istoj školi.

Jednog subotnog popodneva, Peipei je bio prilično zbunjen kada je morao da odluči odakle je. On i druga deca iz njihovog izviđačkog kluba trebalo je da formiraju grupe i pevaju pesmu na svom jeziku. Izviđački klub imao je decu iz mnogih zemalja: Indije, Filipina, Tajlanda i iz drugih

krajeva. Peipei nije znao kojoj grupi da se pridruži. Deca iz Indije pevala su na hindi jeziku. Ali Peipei nije govorio hindi, iako mu je tata poticao iz Indije. Deca sa Filipina pevala su na tagalogu. Ali Peipei nije govorio tagalog, iako mu je mama sa Filipina.

Peipei je znao da govori engleski, kojim je govorio kod kuće i u misionarskoj školi. Takođe je znao malo tajlandskog, koji je naučio u školi.

„Šta da radim?“, pitao je mamu.

„Idi i pridruži se deci koja pevaju na tajlandskom“, rekla mu je mama.

Peipei se pridružio tajlandskoj deci u pevanju pesme o Isusu na tajlandskom jeziku. Ali se ni tu nije osećao potpuno prijatno. Tajlandski mu nije bio maternji jezik. Oči su mu se rastužile, a ramena su mu klonula.

Jedna učiteljica videla je njegovo tužno lice i prišla mu.

„Šta te muči?“, pitala ga je.

„Učiteljice En, ja ne znam odakle sam“, rekao je Peipei.

„Kako to misliš?“, upitala ga je.

„Polu sam Indijac, ali ne znam da govorim hindi“, objasnio je Peipei. „A u drugoj polovini sam Filipinac, ali ne znam da govorim tagalog. Živim na Tajlandu, ali znam samo malo tajlandskog. Od ova tri jezika, tajlandski znam najbolje, ali se ne osećam prijatno ni u jednoj od ovih grupa. Ne znam odakle sam.“

Učiteljica En je zagrlila Peipeja sa željom da ga uteši. Ona je bila rođena na Tajlandu, i njen prvi jezik je bio tajlandski, ali je sa njim razgovarala na engleskom.

„Ja sam sa Tajlanda“, rekla je. „Danas ću da te usvojim i time ćeš zvanično postati građanin Tajlanda. Danas si ti sa Tajlanda.“

Peipei je ispravio ramena. Oči su mu zasijale, a osmeh mu se razvukao na licu. Danas je zvanično dobio domovinu. Od danas je i on sa Tajlanda.

Peipei se vratio grupi tajlandske dece koja su pevala. Osećao se kao kod kuće. Otvorio je usta i pridružio se tajlandskoj deci u radosnom pevanju o Isusu koji će ih jednog dana uskoro odvesti u novi dom, na Nebo. 🌍

Peipei je dete misionara koje pohađa Međunarodnu adventističku školu u Koratu, na Tajlandu. Dok su njegovi roditelji adventisti sedmog dana, mnoga deca u školi potiču iz porodica koje nikada nisu čule za Boga. Deo darova Trinaeste subote pre nekoliko godina pomogao je u izgradnji ove škole. Hvala vam što pripremate darove Trinaeste subote i ovog tromesečja koji će pomoći drugoj deci u Aziji da nauče o Bogu.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite na karti deci Korat (poznat i kao Nakon Račasima) na Tajlandu.
- Nakon ovog iskustva, pitajte decu odakle su. Pronađite njihovu domovinu, ili domovine, na karti. Recite im da nas Bog, baš kao učiteljica En, usvaja kao sinove i kćeri u svoju porodicu. Biblija kaže: „Jer je unapred odredio da nas kroz Isusa Hrista usvoji kao sinove, po ugodnosti volje svoje“ (Efescima 1,5; SRP).
- Recite deci da je deo dara Trinaeste subote u četvrtom tromesečju 2018. godine pomogao Međunarodnoj adventističkoj školi u Koratu, ranije poznatoj pod imenom Međunarodne misionarske adventističke škole, da se proširi u školu od prvog do dvanaestog razreda i preseli u veću zgradu na novom kampusu.
- Pročitajte Vesti iz 2018. godine o Peipejevom ocu, Džodžou, na: bit.ly/yoyo-ssd.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite objave o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više obaveštenja pogledajte veb-stranicu: IWillGo.org.

MISIONSKI ZAPIS

Misioniski posao u unutrašnjosti Tajlanda započeli su 1924. godine mladići sa Tajlanda. Godine 1925. otvorene su dve misionarske škole, u Bangkoku i Ban Pongu.

TAJLAND | 3. maj

Mafini za deljenje

Peipei

Peipei mnogo voli svoju mlađu sestru, Šim-Šim. Toliko je voli da želi da je uključi u sve lepe stvari koje mu se događaju u životu. Kada se on smeši, želi da se i ona smeši. Kada se on glasno smeje, želi da se i ona glasno smeje. A kada dobije neki poseban slatkiš, želi da i ona dobije takav slatkiš. Jednom prilikom je jedan od Peipejevih drugara iz razreda proslavljao rođendan i doneo na čas mafine, a Peipei je pozeleo da i njegova sestra dobije jedan.

Slavljenik je doneo gomilu ukusnih mafina u Peipejevu školu u Koratu, na Tajlandu, i stavio ih na sto u učionici. Izgledali su veoma ukusno, sa šarenim prelivom na vrhu. Svaki dečak i devojčica su sa stola uzeli po jedan mafin. Brzo su skidali omote i počeli da jedu. Peipei je takođe uzeo jedan mafin. I on je želeo da ga pojede. Ali onda se setio svoje male sestre. Pozeleo je da i ona uživa u mafinu. Pogledao je ponovo prema stolu i video da je ostalo još nekoliko mafina. Zapištao se da li bi mogao da uzme jedan od tih mafina i odnese ga kući za Šim-Šim.

Prišao je učiteljici. „Da li bih mogao, molim vas, da uzmem još jedan mafin?“, upitao je.

Učiteljica je pogledala Peipeja. Nije razumela da on želi drugi mafin za svoju sestru. Mislila je da ga želi za sebe. Ali ako bi on uzeo drugi, možda bi i ostala deca u razredu pozelela po još jedan. Nije bilo dovoljno mafina za sve.

Učiteljica je odmahнула glavom. „Ne, ima dovoljno mafina da svako dete dobije samo po jedan“, rekla je.

Peipei je tužno spustio pogled. Zatim je pogledao ostale dečake i devojčice u učionici. Još su uživali u svojim mafinima. Pogledao je svoj mafin. I on je želeo da ga pojede. Ali veoma je voleo svoju malu sestru. Odlučio je da sačuva svoj mafin za nju. Odneo ga je do svoje klupe i pažljivo ga stavio u ugao, gde će biti na sigurnom dok ga ne ponese kući.

Učiteljica je primetila tužan izraz na Peipejevom licu. Videla je kako je otišao do svoje klupe. Posmatrala ga je kako pažljivo odlaže mafin, ne jedući ga. Prišla mu je.

„Zašto ne jedeš svoj mafin?“, upitala ga je.

Peipei joj je objasnio da ga čuva za svoju mlađu sestru. Želeo je da i ona uživa u proslavi rođendana.

Sada je učiteljica razumela zašto je Peipei tražio drugi mafin. Nije želeo da pojede dva mafina. Voleo je svoju sestru i želeo je da podeli slatkiš sa njom. Kada nije mogao da uzme drugi mafin, odlučio je da joj pokloni svoj.

Učiteljicu je dirnuo Peipejev duh poštivosti. Prišla je stolu sa mafinima.

„Peipei, možeš da uzmeš još jedan mafin za svoju sestru“, rekla mu je.

Peipejevo lice je zasijalo kao sunce. Široko se osmehnuo dok je uzimao još jedan mafin sa stola. Sada je mogao da uživa u svom mafinu – a i njegova sestra će uživati u svom!

Od tada, svaki put kada neko od Peipejevih drugara slavi rođendan u školi, učiteljica mu uvek da dodatnu poslasticu da je ponese svojoj maloj sestri. 🌍

Peipei je dete misionara i pohađa Međunarodnu adventističku školu u Koratu na Tajlandu. Deo darova sakupljenih tokom Trinaeste subote pre nekoliko godina pomogao je u izgradnji škole. Baš kao što je Peipei pokazao duh poštivosti time što je bio spreman da pokloni svoj mafin svojoj sestri, i mi možemo pokazati isti duh tako što ćemo se odreći nečega kako bismo mogli da damo dar u subotu. Pitajte odrasle za

Da bi bilo zanimljivije

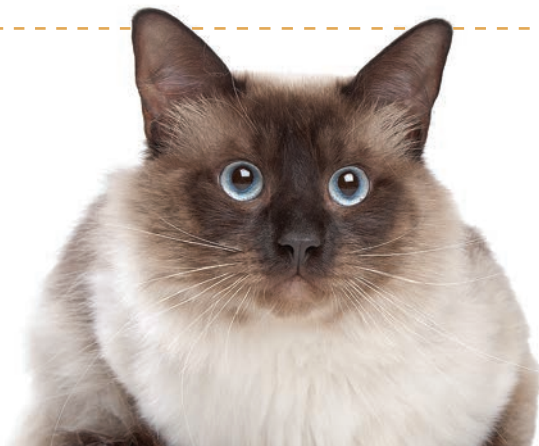
- Pokažite deci na karti Korat (poznat i kao Nakon Račasima) na Tajlandu.
- Podstaknite decu da razmisle o tome kako mogu da se odreknu nečega zbog dara subotne škole. Dete može da odvoji deo svog džeparca umesto da ga potroši na slatkiše. Ili, uz dozvolu roditelja, može da preskoči slatkiš, a novac koji bi bio potrošen na njega može da donese u crkvu.
- Pročitajte Vesti iz 2018. godine o Peipejevom ocu, Džodžou na: bit.ly/yoyo-ssd.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više obaveštenja pogledajte veb-stranicu: IWillGo.org.

ideje šta možete da uradite (pogledajte i dodatke posle iskustva).

ČUDESNA ZEMLJA

Sijamske mačke su poreklom sa Tajlanda, gde su nekada u Sijamskoj kraljevini bile poštovane kao kraljevski ljubimci.

TAJLAND | 10. maj

Serin

Dobar primer

Serin je mnogo volela svoju stariju sestru, Nehe. Šta god da je Nehe radila, Serin ju je pratila. Nehe je za Serin bila ceo svet. Serin je imala 2 godine, a Nehe 6.

Jedne večeri, Serin se uvukla u krevet pored Nehe, kao što je to često radila. Dve devojčice ležale su u mračnoj spavaćoj sobi u svom domu u Koratu, na Tajlandu. Serin je pogledala Nehe i videla da je zatvorila oči. To nije bilo ništa neobično. Nehe je uvek zatvarala oči kada je želela da spava. Ali Nehe ovoga puta nije ležala mirno kao obično. Sklopila je ruke.

„Šta to radiš?“, prošaptala je Serin.

Nehe je otvorila oči.

„Molim se“, rekla je.

„Šta znači moliti se?“, pitala je Serin.

Serin i Nehe nisu odrasle u hrišćanskom domu. Poput mnogih ljudi na Tajlandu, obožavale su sa porodicom druge bogove. Ali Nehe je počela da pohađa adventističku školu i tamo je naučila kako da se moli Bogu gospodaru svemira.

Nehe je rekla svojoj sestri da je molitva razgovor sa Bogom svemira.

Serin se dopala ta ideja. „I ja želim da se molim“, rekla je. „Pokaži mi kako da se molim.“

Nehe je rekla Serin da zatvori oči i sklopi ruke. Rekla joj je da se tako priprema za razgovor sa Bogom svemira.

Serin je sklopila ruke i zatvorila oči.

Tada je Nehe rekla da će prizvati ime Boga svemira i razgovarati sa Njim u tišini.

„Kada završiš razgovor sa Njim, kažeš ‘Amin’“, rekla je svojoj sestri.

Zatim je Nehe ponovo zatvorila oči, sklopila ruke i u tišini razgovarala s Bogom svemira u svom srcu.

Serin nije mogla da čuje šta Nehe govori. Ali znala je da Nehe razgovara sa Bogom svemira i poželeva je da i ona razgovara sa Njim. Tako je zatvorila oči i sklopila ruke. Onda se prvi put u životu pomolila.

„Dragi Bože“, rekla je tiho u svom srcu ono što nijedno ljudsko uho nije moglo da čuje. „Molim Te, pomози mi da budem dobra prema svojim prijateljima i porodici. Amin.“

Serin se srećno nasmešila kada je završila. Dopalo joj se da razgovara sa Bogom svemi-

ra. Odlučila je da razgovara sa Njim svakog dana.

I to je zaista i činila.

Danas Serin ima 5 godina i pohađa vrtić u istoj adventističkoj školi gde je njena starija sestra naučila da se moli. Razgovara sa Bogom svake večeri pre spavanja. Moli Ga da joj pomogne da bude dobra prema svojim prijateljima, porodici i učiteljici u vrtiću. Takođe Ga moli da joj oprostí grehe. „Žao mi je zbog loših stvari koje sam danas uradila“, kaže. „Molim Te, oprostí mi. Amin.“

Zatim zaspi.

Ujutru, kada se probudi, često odmah pomisli na Boga. Voli da misli o Bogu. Dok leži u krevetu, pita se da li je Bog gleda. Pita se da li je Bog posmatra baš u tom trenutku. Uverena je da On to čini. Biblija kaže: „Oči su Gospodnje na svakom mestu, i posmatraju i zle i dobre“ (Priče Solomunove 15,3).

Pre nego što iskoči iz kreveta na svoj omiljeni doručak – supu sa rezancima, ona šapne: „Hvala Ti, Bože!“ 🌍

Serin pohađa Međunarodnu adventističku školu u Koratu na Tajlandu, gde mnogi učenici, poput nje, dolaze iz porodica koje nikada nisu čule za Boga. Deo darova skupljenih tokom Trinaeste subote pre nekoliko godina pomogao je u izgradnji ove škole. Hvala vam što mislite na darove i ove Trinaeste subote, koji će pomoći da i druga deca u Aziji nauče o Bogu svemira.

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci na karti Korat (poznat i kao Nakon Račasima) na Tajlandu.
- Pogledajte kratak video sa Serin na Jutjubu: bit.ly/Serene-SSD.
- Pitajte decu da li, poput Serin, razgovaraju sa Bogom svemira svake večeri i svakog jutra. Ohrabrite ih da se redovno mole i da znaju da ih Bog uvek posmatra i brine o njima.
- Recite deci da je deo darova skupljenih tokom Trinaeste subote u četvrtom tromesečju 2018. godine pomogao Međunarodnoj adventističkoj školi u Koratu, ranije poznatoj pod imenom Međunarodne misijske adventističke škole, da se proširi i postane škola od prvog do dvanaestog razreda i preseli se u veći školski objekat na novom kampusu.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite misijske objave i zanimljive činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: misijski cilj br. 2: „Jačanje i diversifikacija adventističkog uticaja u velikim gradovima, kroz područje prozora 10/40, kao i među nedosegnutim i malo dosegnutim grupama ljudi i nehrišćanskih religija“; cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više obaveštenja pogledajte veb-stranicu: IWillGo.org.

ČUDESNA ZEMLJA

Nacionalna životinja Tajlanda je tajlandski slon, nacionalna riba je sijamska riba-ratnik (na slici), a nacionalna ptica je sijamska vatra (jedna vrsta fazana).

TAJLAND | 17. maj

Šim-šim

Zastrašujući prvi dan

Da li se sećate svog prvog dana kad ste pošli u školu? Da li ste se pomalo plašili? Da li ste bili nervozni? Šta možete da uradite kad ste uplašeni ili nervozni?

Šim-šim je bila dete misionara i osećala se veoma uplašeno i nervozno svog prvog školskog dana u Koratu, na Tajlandu. Do tada je pohađala prvi razred školujući se u svom domu. Ali sada joj je mama rekla da je postala velika devojčica i da bi trebalo da ide u školu sa drugim devojčicama i dečacima u adventističkoj misionarskoj školi. Njena mama je bila misionarka, koja je predavala deci u petom razredu u istoj školi, tako da Šim-šim nije bila predaleko od nje ako bi joj zatrebala pomoć.

Mama je primetila da je Šim-šim zabrinuta i podsetila je da je Bog uvek blizu ako joj zatreba pomoć. „Bog će uvek biti tvoj prijatelj“, rekla joj je mama. „Uvek će biti tu kada ti bude potreban.“

Šim-šim je bila zahvalna na ovom podsećanju. Ali i dalje se osećala uplašeno i nervozno. Cela je drhtala dok je po prvi put oblačila školsku uniformu. Svideo joj se taj belo-plavi komplet. Bila je stidljiva, ali joj je bilo drago što svi učenici u školi nose iste

belo-plave uniforme. Zbog toga nije mogla da bude upadljiva.

Nakon doručka, Šim-šim je krenula u školu.

Prvo što je naučila bilo je da niko ne nosi cipele unutar školske zgrade. Cipele unose prljavštinu, a nova školska zgrada, izgrađena zahvaljujući darovima Trinaeste subote, bila je veoma čista. Svi su izuvali cipele i odlagali ih u ormariće. Tokom odmora deca su oblačila cipele kako bi se igrala na igralištu. Kada bi se odmor završio, ponovo su se izuvali i vraćali cipele u ormariće do kraja nastave.

Šim-šim je izula cipele i stavila ih u ormarić. Zatim je krenula za drugom decom koja su išla ka svojim učionicama. Vrlo sporo je hodala prema učionici drugog razreda. Kako se približavala vratima, postajala je sve nervoznija i uplašenija. Zastala je pre nego što je otvorila vrata i pomolila se.

„Dragi Bože“, rekla je. „Molim Te, pomoz mi da budem ljubazna kako bi svi u razredu znali da sam dobra devojčica. Amin.“

U učionici, učiteljica je pozvala Šim-šim da izađe napred pred razred. Šim-šim je bila nova učenica i trebalo je da upozna svoje drugare iz razreda. Iako je znala da je Bog

čuo njenu molitvu, i dalje je bila nervozna dok je išla prema učiteljici. Prsti su joj drhtali.

„Kako se zoveš?“, pitala je učiteljica.

„Zovem se Šim-šim“, odgovorila je.

Nasmešila se i mahnula drugoj deci.

„Razrede, ovo je Šim-šim“, rekla je učiteljica.

„Zdravo!“, povikali su svi zajedno.

Šim-šim se dopao ovaj pozdrav, ali je i dalje bila pomalo uplašena i nervozna. Šta će se sledeće dogoditi?

Jutarnji časovi su se brzo završili. Šim-šim je učila gramatiku, engleski jezik i geografiju. Svideo joj se čas fizičkog vaspitanja na otvorenom.

Do ručka, Šim-šim je imala osećaj kao da je već godinama išla u tu školu. Više nije bila uplašena. Više nije bila nervozna. Deca su bila ljubazna i stekla je mnogo novih prijatelja. Bog je odgovorio na njenu molitvu i Šim-šim je bila presrećna! 🌍

Čak i deca misionara ponekad budu uplašena i nervozna. Iako su Šim-šim i njeni roditelji adventisti, mnogi učenici u adventističkoj međunarodnoj školi Korat na Tajlandu dolaze iz porodica koje nikada nisu čule za Boga. Kada se oni uplaše i postanu nervozni, ne znaju da mogu da se pomole Bogu. Deo prethodnog dara Trinaeste subotne pomogao je ovoj školi da više dece sazna za Boga. Vaši darovi Trinaeste subote ovog tromesečja takođe će pomoći deci da upoznaju Boga.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci na karti Korat (poznat i kao Nakon Račasima).
- Ohrabrite decu da budu kao Šim-šim i da se pomole Bogu kada su uplašeni ili zabrinuti.
- Pogledajte kratak Jutjub video o Šim-šim na: bit.ly/Shim-Shim.
- Recite deci da je deo darova Trinaeste subotne u četvrtom tromesečju 2018. godine pomogao Adventističkoj međunarodnoj školi Korat, ranije poznatoj pod imenom Međunarodne Adventističke misionarske škole, da se proširi u školu koja obuhvata uzraste od vrtića do srednje škole i preseli u veću zgradu na novom kampusu.
- Pročitajte dva iskustva o Peipeju, bratu Šim-šim u o drugim iskustvima u ovim vestima za decu.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite objave o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više obaveštenja pogledajte veb-stranicu: IWillGo.org.

ČUDESNA ZEMLJA

U džunglama Tajlanda postoje biljke mesožderke, slične biljci krčag, koja se hrani insektima.

TAJLAND | 21. maj

Naomi

Rastojanje, ubrzanje i brzina

Trinaestogodišnja Naomi je mislila da će dobiti jedinicu na kontrolnom zadatku iz matematike u svojoj školi na Tajlandu. Kod kuće je pregledala beleške na svom tabletu. Ništa joj nije imalo smisla. Videla je reči poput „rastojanje“, „ubrzanje“ i „brzina.“ Osećala je kako postaje sve zabrinutija. Morala je da dobije dobru ocenu na testu. Njena budućnost je zavisila od toga. Želela je da postane naučnica kad poraste. Ali kako da postane naučnica ako ne dobije dobru ocenu na testu iz matematike?

Naomi je pogledala na sat. Bilo je kasno. Morala je da ide na spavanje, a test ju je čekao sutradan. Ponovo je pogledala svoj tablet. Opet je videla samo zbunjujuće reči poput „rastojanje“, „ubrzanje“ i „brzina.“

„Ahhhhhh!“, uzviknula je u očaju.

Osećala se bespomoćno. Šta da radi? Njeni roditelji su već spavali, pa nije mogla da ih pita da joj pomognu. Nije mogla da pita ni svoje prijatelje, jer ni oni nisu razumeli rastojanje, ubrzanje i brzinu.

Onda joj je sinula jedna misao. „Zašto se ne bih pomolila?“, setila se.

Naomi je u školi naučila da se moli ujutru i uveče. Sada je bila noć, pa zašto ne bi mogla da se pomoli za svoj kontrolni? Naomi je zatvorila oči i sklopila ruke. „Dragi Bože“, rekla je, „molim Te, pomoz mi da dobijem dobru ocenu.“

Zatim je objasnila Bogu da želi da dobije dobru ocenu kako bi mogla da postane naučnica. Kad je završila razgovor sa Bogom, osećala se bolje. I dalje je bila pomalo zabrinuta, ali joj je bilo drago što je mogla da kaže Bogu šta je muči. Učila je još nekoliko minuta, a zatim otišla na spavanje. Posle molitve osećala je mir i brzo je zaspala.

Ujutru je Naomi i dalje osećala mir od sinoć, ali je bila i pomalo zabrinuta. Tata ju je tešio govoreći da će sve biti u redu.

„Nema veze“, rekao je. „To je samo ocena, a u stvarnom životu ocene nisu važne.“

Ali Naomi je i dalje želela dobru ocenu na testu.

Nakon doručka, brzo je još jednom pregledala svoje beleške na tabletu i otišla u školu.

Kad je otpočela da piše test, nešto je bilo drugačije. Naomi je razumela značenje reči rastojanje, ubrzanje i brzina. Test nije bio lak, ali se osećala dosta dobro dok ga je radila.

Kad su bile objavljene ocene, videla je da je položila sa odličnim rezultatom. Bila je iznenađena i veoma srećna.

Te večeri, pre nego što je zaspala, sa zahvalnošću se pomolila u svom krevetu.

„Hvala Ti što si mi pomogao da dobijem dobru ocenu“, rekla je.

Danas Naomi voli da se moli Bogu za sve. Otkrila je da je molitva mnogo bolja od brige.

„Ne brinite ni za šta, nego se molite za sve“, kaže ona.

Naomi je u pravu. Uostalom, Biblija kaže: „Ne brinite se ni za šta, nego u svemu molitvom i usrdnim moljenjem sa zahvaljivanjem iznesite svoje molbe Bogu. I Božji mir, koji prevazilazi svaki um, čuvaće vaša srca i vaše misli kroz Hrista Isusa“ (Filipljanima 4,6,7; SRP). 🌍

Naomi pohađa Adventističku međunarodnu školu Korat, na Tajlandu, gde mnoga deca dolaze iz porodica koje nikada nisu čule za Boga. Deo darova Trinaeste subote pre nekoliko godina pomogao je u izgradnji ove škole. Hvala vam što planirate darove Trinaeste subote ovog tromesečja koji će pomoći da i druga deca u Aziji upoznaju Boga.

ČUDESNA ZEMLJA

Popularna tajlandska jela obuhvataju tajlandske jastučiće (prženi rezanci sa pečenim jajetom; na slici); tom ka gai (začinjena supa od kokosa sa piletinom i limunskom travom); kao i neaov mamuang (pirinač kuvan u kokosovom mleku i serviran sa svežim kriškama manga).

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci na karti Korat (poznat i kao Nakon Račasima).
- Pogledajte kratak Jutjub video o Naomi na: bit.ly/Naomi-SSD.
- Recite deci da je deo darova Trinaeste subote u četvrtom tromesečju 2018. godine pomogao Međunarodnoj adventističkoj školi Korat, ranije poznatoj pod imenom Međunarodne Adventističke misionarske škole, da se proširi u školu koja obuhvata uzraste od vrtića do srednje škole i preseli u veću zgradu na novom kampusu.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite objave o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više obaveštenja pogledajte veb-stranicu: IWillGo.org.

TAJLAND | 31. maj

Mafuang

Bez torte, bez palačinki

Kada je Mafuang imala četiri godine, po-
jela je keks u obliku životinje. Baka ga
je kupila u tržnom centru na Tajlandu i dala
ga svojoj ćerki da ga da Mafuang. Čim ga je
otvorila, devojčica ga je srećno pojela. Bio je
veoma sladak i ukusan!

Ali tada se dogodilo nešto strašno. Oči su joj
postale crvene i natečene, a disanje otežano.

Mama se veoma uplašila i brzo je odvezla
Mafuang u bolnicu.

Doktor je rekao da je Mafuang alergična
na gluten iz pšenice. To je značilo da više ne
sme da jede keks u obliku životinja, niti bilo
šta što je napravljeno od pšeničnog brašna.

To je bilo veoma teško za malu devojčicu,
ali joj je zdravlje zavisilo od toga. Pre nego
što bi nešto pojela, morala je prvo da prove-
ri da li u tome ima brašna.

Tako je, kada bi Mafuang poželeva da jede
hamburger u restoranu brze hrane, mogla
da pojede samo pljeskavicu i sir. Zemičku
je morala da baci u smeće. Kada bi naručila
picu, jela je samo sir i prelive, dok bi koru
morala da baci. Na rođendanskim prosla-

vama je jela samo glazuru sa torte, dok bi
ostalo morala da baci. Jednom je polizala
glazuru sa krofne i pitala prijatelje: „Da li
neko želi krofnu?“ Pošto je niko nije želeo,
morala je da je baci u smeće.

Jednog dana, kada je Mafuang imala de-
vet godina, htela je da se našali sa svojom
porodicom. Sedela je za večerom sa bakom
i dekom u trpezariji njihove kuće u gradu
Korat. Mama je bila u kuhinji, a tata još nije
stigao. Na stolu su bili pirinač, pržena jaja i
tanke palačinke sa nadevom.

Mafuang je znala da će njena večera biti
samo pirinač i pržena jaja. Morala je da iz-
begava palačinke, jer su sadržale brašno. Ali
želela je da vidi kako će baka i deka reago-
vati ako pojede palačinku. Zato je uzela pa-
lačinku rukom i zagrizla je.

Baka i deka su bili potpuno zapanjeni.

„Šta to radiš?“, povikala je baka.

„Nemoj da progutaš!“, uzviknuo je deka.

U tom trenutku, dok je Mafuang još držala
palačinku i jela je, mama je izašla iz kuhinje.
Sa užasom je gledala šta se dešava.

Mafuang je mislila da je njena šala smešna. Ali nije je isplanirala do kraja. Nije znala šta sad da uradi.

Odjednom ju je preplavila snažna želja da ispljune palačinku. Nikada ranije nije osećala tako nešto. Imala je osećaj kao da je palačinka odvratan komad smeća u njenim ustima i da mora odmah da je baci u kantu.

Mafuang je skočila sa stolice. Pretrčala je sobu i brzo stigla do kante za smeće u uglu. U kantu je ispljunula palačinku iz usta.

Mama, baka i deka su odahnuli s olakšanjem. Bili su srećni što je ispljunula palačinku.

„Nikada više nemoj to da radiš, jer možeš ozbiljno da se razboliš“, rekla joj je strogo mama.

Mafuang nije ništa odgovorila. Nije znala šta da kaže.

Ali dugo je razmišljala o neobičnoj želji koja ju je obuzela da ispljune palačinku poput smeća. Pitala se: „Šta se to dogodilo? Ko mi je dao tu želju da ispljunem palačinku koju sam ranije toliko volela?“

Tada se setila svoje škole, u kojoj je bila učenica četvrtog razreda. U adventističkoj misionarskoj školi je učila o Bogu neba koji je stvorio sve ljude i koji se brine o njima. U školi je naučila i da se moli Bogu svakog jutra i svake večeri.

Mafuang je odjednom shvatila odgovor. Nebeski Bog, koji ju je stvorio i brinuo se o njoj, ispunio ju je snažnom željom da ispljune palačinku. Bog joj je spasao život.

„Znam da je to moralo biti od Boga“, kaže Mafuang. „Da sam progutala palačinku, možda bih završila u bolnici. Mislim da je Bog dobar, jer pomaže svakome kome je potrebna pomoć.“ 🌍

Mafuang pohađa Adventističku međunarodnu školu Korat na Tajlandu, gde mnogi učenici, poput nje, dolaze iz porodica koje ne poznaju Boga. Deo darova Trinaeste subote pre nekoliko godina pomogao je da

Da bi bilo zanimljivije

- Na karti Tajlanda pokažite deci Korat (poznat i kao Nakon Račasima).
- Recite deci da ime Mafuang znači „zvezdasto voće“. Ali Mafuang ne voli zvezdasto voće jer smatra da je previše kiselo.
- Pogledajte kratak Jutjub video sa Mafuang na: bit.ly/Mafuang-SSD.
- Deo dara Trinaeste subote u četvrtom tromesečju 2018. godine pomogao je Adventističkoj međunarodnoj školi Korat, ranije poznatoj pod imenom Međunarodne Adventističke misijske škole, da se proširi u školu od vrtića do 12. razreda i preseli u veći školski objekat na novom kampusu.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite objave o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: misijski cilj br. 2: „Jačanje i diversifikacija adventističkog uticaja u velikim gradovima, kroz područje prozora 10/40, kao i među nedosegnutim i malo dosegnutim grupama ljudi i nehrisćanskih religija“; cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više obaveštenja pogledajte veb-stranicu: IWillGo.org.

se izgradi njena škola. Hvala vam za darove Trinaeste subote ovog tromesečja, koji će pomoći i drugoj deci u Aziji da upoznaju Boga.

TAJLAND | 7. jun

Renato

Bogata deca

Renato se preselio daleko, daleko od svog doma u Brazilu da bi postao misionar na Tajlandu. On predaje stotini dece četvrtog razreda Adventističke škole u Bangkoku.

Dok je još bio kod kuće, u Brazilu, Renato se mnogo molio da postane misionar. Kada je dobio poziv da bude nastavnik-misionar na Tajlandu, pomislio je da je Bog uslišio njegove molitve. Ali kad je stigao na Tajland, više nije bio tako siguran. Oduvek je mislio da misionari treba da poučavaju siromašne ljude o Isusu. Međutim, deca u njegovoj novoj školi nisu bila siromašna. To su bila bogata deca. Sva su poticala iz imućnih porodica. Njihove mame i tate bili su ambasadori, manekeni i fudbaleri.

Renato je bio zbunjen. Zašto mu je Bog dozvolio da dođe na Tajland? Molio se: „Bože, da li si želeo da pređem 16.000 kilometara kako bih služio bogatima? U Brazilu ima mnogo siromašnih ljudi kojima je potrebna moja pomoć. Zašto si me doveo ovde?“

A zatim je stigao i prvi dan škole. Renato se osećao pomalo uplašeno. Bio je veoma

nervozan. Ali je nekako uspeo da pregura taj dan.

Sledećeg dana je odlučio da ruča sa decom u školskoj kantini. Želeo je da čuje o čemu deca razgovaraju. Želeo je da stekne nove prijatelje.

Renato je stao u red i dobio činiju rezanaca. Zatim je seo za sto sa grupom učenika četvrtog razreda iz svog odeljenja. Ali pre nego što je počeo da jede, zatvorio je oči da se pomoli.

Renato se obično molio sklapajući ruke. Ali tog dana je ispružio ruke sa dlanovima okrenutim nagore. Nije bio siguran zašto se molio na taj način. Jednostavno je to uradio.

„Dragi Bože“, molio se tiho. „Hvala Ti za ovu hranu. Molim Te, blagoslovi je.“

Kad je otvorio oči, video je da ga jedna od njegovih novih učenica, devojčica od 9 godina, netremice posmatra.

Kad je shvatila da i on nju gleda, progovorila je.

„Šta ste to uradili?“, upitala je.

„Molio sam se“, rekao je.

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Brazil i Tajland na karti. Zatim im pokažite Bangkok, gde Renato radi kao misionar.
- Pogledajte kratak video na Jutjubu o Renatu na: bit.ly/Renato-prayer.
- Ohrabrite decu da, slično Renatu, poželeva da postanu misionari u nekoj drugoj zemlji kada odrastu. Recite im da ne moraju da čekaju da odrastu kako bi delili Božju ljubav u svom domu i školi.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite objave o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: cilj za duhovni rast br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji obuhvata ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, u radosti svedočenja za Hrista i stvaranja učenika“; misijski cilj br. 2: „Jačanje i diversifikacija adventističkog uticaja u velikim gradovima, preko područja prozora 10/40, kao i među nedosegnutim i malo dosegnutim grupama ljudi i nehrisćanskih religija“; cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više obaveštenja pogledajte veb-stranicu: IWillGo.org.

Molite se za adventističke misionare poput Renata u Međunarodnoj školi Ekamai u Bangkoku, na Tajlandu, dok dele Božju ljubav sa svima širom sveta. Hvala vam za dar Trinaeste subote ovog tromesečja koji će pomoći da još više dece upozna Boga koji čuje molitve gde god da se nalazimo.

Devojčica je delovala zbunjeno.

„Ali ne možete tako da se molite“, rekla je. „Trebalo da sklopite ruke.“

Devojčica, kao i mnoga od 1.500 dece u školi, poticala je iz nehrisćanske porodice. Kod kuće je niko nije učio kako da se moli Bogu neba. Sve što je znala o molitvi naučila je u školi. Njena prethodna učiteljica naučila ju je da zatvori oči i sklopi ruke dok se moli, i sada nije mogla da razume zašto je Renato zatvorio oči, ali nije sklopio ruke.

„Da li Bog sluša ovakve molitve?“, upitala je.

„Naravno!“, rekao je Renato sa velikim osmehom. „Bog sluša svakoga. Ja se molim i dok vozim automobil sa otvorenim očima.“

Iznenadenje i neverica su se pojavili na njenom licu.

„Zar uopšte možemo da se molimo otvorenih očiju?“, upitala je.

Renatov osmeh postao je još širi.

„Molim se i dok kuvam“, rekao je. „Molim se i dok vežbam.“

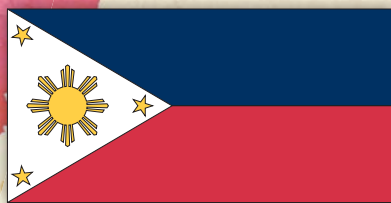
Devojčicino iznenadenje postalo je još veće. Renato je odlučio da se malo našali. Rekao je da se ponekad moli čak i u kupatilu.

„Šta?“, uzviknula je devojčica. „Zar Bog može da nas čuje i tamo?“

„Bog te može čuti bilo gde“, rekao je Renato. „Samo čeka da razgovaraš sa Njim. Ponekad ti se obrati čak i ako Ga ne oslovljavaš. Ali možeš da Mu se moliš bilo gde, čak i otvorenih očiju i raširenih ruku.“

Devojčica nije ništa rekla. Bila je toliko zapanjena da nije ni trepnula. Posle duže tišine ustala je i otišla od stola. Imala je mnogo novih obaveštenja o kojima je želela da razmisli.

U tom trenutku je Renato shvatio zašto ga je Bog poslao na Tajland. Bogata deca takođe treba da upoznaju Boga. Zadatak misionara nije samo da deli Božju ljubav sa siromašnima. Biti misionar znači deliti Božju ljubav sa svakim koga sretnoš, svuda. 🌍

FILIPINI | 14. jun

Novo srce

Hana

Hana je mnogo volela svoju braću blizance, Zekija i Džerija, ali su ponekad umeli da budu veoma naporni. Kao starija sestra, osećala je da je njena dužnost da ih nauči kako da se kontrolišu i lepo ponašaju.

Zato je za ručkom, kad su dečaci natrpali svoje tanjire hranom, ozbiljno rekla: „Ostavite nešto za mamu i tatu!“

„Sve je u redu“, odgovorio je Zeki, ne vraćajući hranu nazad.

„Mama i tata su već jeli“, dodao je Džeri.

Ali Hani se činilo da su uzeli previše hrane i želela je da deo vrata nazad.

„Ne, nisu još jeli“, insistirala je Hana povišenim glasom, „ostavite nešto i za njih!“

„Stvarno, u redu je“, odbrusio je Zeki, takođe povišivši ton.

Tata i mama su, čuvši njihovu prepirku, pokušali da smire situaciju.

„Sve je u redu“, rekao je tata.

„Pusti dečake da jedu“, rekla je mama.

Ali to nije bilo jedino što je Hani smetalo. Blizanci su voleli da ulaze u njenu sobu i igraju se njenim igračkama. Jednog dana su uzeli njenog medvedića i počeli da se igra-

ju borbe. Hana se uplašila da će ga slučajno pocepati. Zgrabila je medvedića.

„Igrajte se sa svojim stvarima“, prošaputala je ljutito.

Šaputala je jer nije želela da uznemiri tatu i mamu. Porodica je živela u stanu na kampusu Adventističkog međunarodnog instituta za napredne studije na Filipinima. Tata je bio u drugoj sobi i učio je da postane misionar, a mama je radila.

Blizance uopšte nije uznemirilo to što im je Hana uzela medvedića. Pronašli su drugog medvedića u njenoj sobi i nastavili svoju igru borbe.

„Prestanite!“, šapnula je Hana. „Uzmite svoje igračke!“

I tako je sve išlo u krug. Hana već nije znala šta da radi.

Zatim je Hana sa porodicom prisustvovala sedmici duhovnog rasta na Adventističkom međunarodnom institutu za napredne studije. Hana je pažljivo slušala govornika. Njeno srce je bilo dirnuto dok je slušala o Isusovoj velikoj ljubavi. Kad je govornik pitao ko

želi da preda svoje srce Isusu i krsti se, Hana je pogledala roditelje.

„Tata i mama, da li da idem i ja?“, šapnula je.

Tata i mama su videli da Hana veoma voli Isusa. Videli su da Sveti Duh progovara njenom srcu. Klimnuli su glavom da može da ide. Hana je krenula napred. Zeki i Džeri su joj se pridružili, kao i druga deca.

Pastor crkve je izgovorio naročitu molitvu za decu i pozvao ih da proučavaju Bibliju sa njim. Jedne posebne i srećne subote, Hana i njena braća su krštenjem predali svoja srca Isusu.

Nakon krštenja nešto se promenilo. Hana je počela da se budi pola sata ranije kako bi imala svoje jutarnje bogosluženje. Dok je čitala, osećala je Božju prisutnost. Volela je da provodi vreme sa Bogom i volela je da Mu se moli.

„Dragi Nebeski Oče“, šapnula bi. „Hvala Ti za ovaj dan. Pomozi mi da razumem ovo bogosluženje. Pomozi mi da razumem šta danas čujem. Molim Te, blagoslovi moje roditelje i braću.“

Što se više Hana molila, to se i situacija kod kuće menjala nabolje. Ono što ju je ranije nerviralo više nije izazivalo nikakvu nelagodnu. Više nije osećala potrebu da se ljuti, a za braću je imala samo lepe reči.

Danas je Hana uvek srećna i uverena je da Bog menja njeno srce da ono postane slično Njegovom.

„Bog menja moje srce“, kaže ona. 🌐

Vaš dar Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će deci u Južnoj azijsko-pacifičkoj diviziji, uključujući Filipine, da upoznaju Boga koji tako menja srca da ona budu slič-

Da bi bilo zanimljivije

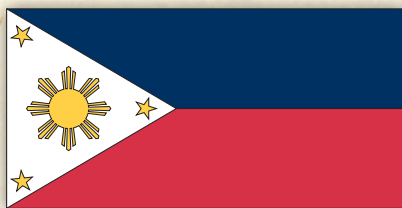
- Pokažite Filipine na karti.
- Pogledajte kratak video sa Hanom na: bit.ly/Hannah-SSD.
- Objasnite deci da Bog menja Hanino srce. Efescima 4,31.32 kaže: „Neka se sva zlobna gorčina i gnev i srdžba i vika i pogrdan govor ukloni od vas zajedno sa svom zloćom. A budite dobri jedni prema drugima, samilosni, spremno opraštajući jedni drugima kao što je i Bog u Hristu milostivo oprostio vama.“ (SRP) Pitajte decu da li žele da Bog promeni njihova srca.
- Ohrabrite decu da, poput Hane, imaju jutarnje bogosluženje uz molitvu svakog dana. Jutarnje bogosluženje sa molitvom je ključni korak ka primanju novog srca.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite objave o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više obaveštenja pogledajte veb-stranicu: IWillGo.org.

na Njegovom. Hvala vam što planirate darežljivi dar 28. juna.

MISIONSKI ZAPIS

Adventistički međunarodni institut za napredne studije, koji se nalazi izvan Manile, nudi magistarski program javnog zdravlja i magistarske i doktorske programe u obrazovanju, biznisu i teologiji.

FILIPINI | 21. jun

Mali dečak

Češanje, češanje, češanje

Mali dečak je bio veoma tužan. Svrbele su ga ruke i noge, a nije znao šta da radi kako bi svrab prestao.

On i njegova porodica živeli su daleko od bilo koje bolnice, doktora ili medicinskih sestara. Njihov se dom nalazio u selu visoko u planinama Filipina. I druga deca u selu imala su svrab na rukama i nogama. Niko nije znao kako da reši taj problem.

Jednog dana u selo su stigle dve mlade žene. Mali dečak je čuo kako ljudi govore da su misionarke iz dalekih krajeva. Rekly su da će živeti u njegovom selu godinu dana. Jedna od njih ga je pogledala pravo u oči i pozvala da sluša priče o Bogu.

„Dodi do planinske reke pored sela i obavezno pozovi svoje prijatelje“, rekla je veselo.

Ubrzo su mali dečak i još desetak dece sedeli na kamenitoj obali reke sa dve misionarke. Mali dečak je pažljivo slušao dok je jedna misionarka otvorila knjigu sa šarenim slikama i počela da im čita priču o Bogu. Međutim, ruka je odjednom počela da ga svrbi. Počeo je da se češe. A onda je počela da ga

svrbi i noga. Češao je i nju. Onda su počele da ga svrbe i druga ruka i noga. Češao ih je sve vreme. I druga deca su osećala svrab i stalno su se češala. Bilo je teško slušati priču o Bogu dok su se češali.

Misionarke su primetile da su deca ometena svrabom i pažljivo su pogledale njihove ruke i noge.

„Imam ideju“, rekla je jedna misionarka. „Videla sam sličan osip dok sam bila mala devojčica u svom selu. Mi smo tada kuvali listove guave u vodi, a zatim smo u tu vodu umakali ruke i noge. Hajde da probamo to ovde.“

Dve misionarke su upitale decu da li u selu imaju stabla guave. Mali dečak je brzo pokazao na jedno drvo. Misionarke su ubrale listove i zamolile decu da donesu činije, kante ili lončiće od kuće. Mali dečak je brzo otrčao kući.

Kad se vratio, video je kako misionarke kuvaju listove guave u velikom loncu sa vodom. Zatim su sklonile lonac sa vatre i čekale da se voda ohladi. Dok su čekale, učile su

decu vesele pesme o Bogu. Potom su sipale vodu u dečje činije i kante. „Hajde da se molimo Bogu za pomoć“, rekla je jedna od njih. Druga je pokazala deci kako da sklope ruke i zatvore oči. Molila se: „Dragi Bože, molimo Te da izlečiš ovu decu. U Isusovo ime. Amin.“

Mali dečak i druga deca stavili su ruke u posude i čekali 20 minuta. Zatim su promenili vodu, stavili noge u posude i čekali još 20 minuta. Vreme je proletelo dok su veselo pevali pesme o Bogu.

Svaki dan nakon toga, misionarke su kuvale listove, pomolile se, a zatim su deca umakala u vodu ruke i noge. Misionarke su pokazale svim mamama kako mogu da urade to isto. Nakon dve nedelje, bele fleke su nestale sa dečjih ruku i nogu. Svi su bili presrećni!

Tada su misionarke pozvale decu da se vrte na obalu reke da čuju još priča o Bogu. Mali dečak je otišao. Sada je mogao pažljivo da sluša, jer ga više nije ometao svrab. Želeo je da sazna više o Bogu koji je čuo molitve misionarki i izlečio ga. 🌍

Dve mlade žene koje su pomogle malom dečaku bile su obučene za misionarke u centru izgrađenom uz pomoć darova Trinaeste subote 1986. godine. Hvala vam što planirate velikodušni dar i 28. juna koji će pomoći da još više dece u Aziji upozna Isusa.

Da bi bilo zanimljivije

- Pokažite deci Filipine na karti. Zatim im prikažite planinu Siera Madre, najduži planinski lanac u zemlji, gde živi mali dečak.
- Recite deci da mali dečak pripada plemenu Dumagat, nerazvijenoj narodnoj grupi čija je tradicionalna vera animizam. Misionarke u ovom iskustvu su filipinske volonterke iz Pokreta 1.000 misionara, pokreta koji je dobio deo darova Trinaeste subote za svoj centar za obuku u Silangu na Filipinima.
- Pogledajte kratak Jutjub video sa jednim od misionara, Bam-Bamom, iz ovog iskustva: bit.ly/Bam-Bam-SSD.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Podelite objave o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: misijski cilj br. 2: „Jačanje i diversifikacija adventističkog uticaja u velikim gradovima, kroz područje prozora 10/40, kao i među nedosegnutim i malo dosegnutim grupama ljudi i nehrišćanskih religija“; cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Povećati pristupanje, zadržavanje, unapređivanje i učestvovanje dece i mladih“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Za više obaveštenja pogledajte veb-stranicu: IWillGo.org.

ČUDESNA ZEMLJA

Nacionalna ptica Filipina je filipinski orao, nacionalni cvet je sambak jasmin, a nacionalno drvo je nara, ili filipinski mahagonij. Ugroženi filipinski orao (na slici), koji jede majmune, jedva preživljava zbog krčenja šuma.

TRINAESTA SUBOTA INDONEZIJA | 28. jun

Jukung

Čudo na moru

Ovo je iskustvo o čudu na jukungu. Jukung je tradicionalni indonežanski čamac. Izgleda kao običan kanu – dugačak je, uzak i često napravljen od drveta. Na sva-koj strani čamca nalaze se dugački plovci, takozvani stabilizatori. Stabilizatori pomažu čamcu da održi ravnotežu na vodi i sprečavaju ga da se prevrne. Na zadnjem delu jukungu nalazi se snažan vanbrodski motor koji pokreće čamac.

Jukung iz ove priče je izgledao kao i svaki drugi obični jukung. Nije bio naročito lepe boje. Nije bio ni nešto posebno dugačak. Nije imao ni naročito snažan vanbrodski motor.

Ali imao je naročitog putnika.

Pastor Eduard je video kako jedan jukung stiže na ostrvo na kome je živio. Video je kako radnici iz državne medicinske službe izlaze iz čamca i posećuju njegovo selo. Potom je video kako se medicinski radnici spremaju da se vrate tim istim čamcem. Upitao ih je kuda idu i saznao da putuju na ostrvo na koje je želeo da ode. Na tom ostrvu su živlele tri adventističke porodice koje nisu imale svoju crkvu. Nisu imale ni sopstvene čamce da bi njima putovale na

ostrvo na kome se nalazila crkva. Okupljali su se u jednom domu kako bi u Subotu proslavljali Boga.

A sada je bio kraj tromesečja, vreme kada bi jedni drugima prali noge, pili sok od grožđa i jeli beskvasni hleb kako bi se setili Isusove smrti preko službe Večere Gospodnje. Želeli su da pastor Eduard dođe i proslavi je sa njima.

Pastor Eduard nije imao svoj čamac, pa je zamolio medicinske radnike da ga do ostrva povezu svojim jukungom.

Oni su pristali tako da su jukungom krenuli u petak popodne.

Brrrrrrrrrrrrrr! Jukung je jurio po površini vode. Vetar je prijatno hladio lice pastora Eduarda. Unapred se radovao bogosluženju sa seljanima.

Ali tada je naišla oluja. Kiša je lila potocima. Vetar je besneo. Ipak, čamac je nastavljao da juri kroz nemirne talase - Brrrrrrrrrrrrrr!

Odjednom je Brrrrrrrrrrrrrr! zvuk utihnuo. Motor je stao. Pastor Eduard, medicinski radnici i kapetan čamca su se značajno pogledali. Sve što su mogli da čuju bilo je bubnjanje kiše i zavijanje vetra.

Kapetan je povukao kanap u pokušaju da ponovo pokrene motor. Ništa se nije dogodilo. Povukao je ponovo. Povuci! Povuci! Ništa se nije dogodilo.

Jukung se sada našao u nemilosti vetra i talasa. Ljuljao se napred-nazad poput čepa na vodi. Prošao je jedan sat. Zatim dva sata. Tri sata. Četiri sata.

Medicinski radnici su se veoma uplašili. Svi su plakali. Čuli su priče o čamcima koji tonu u olujama i bili su uvereni da će sada umreti.

Jedna žena je iznenada povikala: „Krv Isusova! Krv Isusova!“

Pastor Eduard se okrenuo da vidi ko to priziva Isusa u pomoć. Bio je zapanjen kada je video da je to žena koja nije bila hrišćanka. Nije verovala u Isusa. Ali u svom strahu, prizivala je Isusa.

Žena je primetila da je pastor Eduard posmatra. Setila se da je on hrišćanin koji veruje u Isusa i preklinjala ga je da se moli za njihov jukung.

„Ja sam učinila svoje prizivajući Isusovo ime“, rekla je. „Sada ti, kao pastor, prizovi Isusa da bismo bili spaseni.“

U tom trenutku, pastor Eduard je čuo i jedan drugi glas. Taj glas je bio blag i nežan. Ipak, mogao je da ga čuje uprkos buci kiše i vetra. Glas je rekao: „Reci kapetanu da poveže crevo za gorivo sa drugim rezervoarom.“

Na jukungu su postojala dva rezervoara za gorivo: glavni rezervoar i rezervni rezervoar za hitne slučajeve. Rezervoari su obezbeđivali gorivo za rad motora čamca.

Pastor Eduard je bio iznenađen kad je čuo glas, ali mu nije prigovarao. Osetio je da mora da posluša. Iako nije znao ništa o čamcima, prišao je kapetanu i rekao mu da izvadi crevo iz glavnog rezervoara i poveže ga sa rezervnim rezervoarom.

Kapetan je već pokušao da poveže crevo sa rezervnim rezervoarom. Ali nije ništa prigovarao. I on je osećao da mora da posluša. Odmah je izvadio crevo iz glavnog rezervoara i povezao ga sa rezervnim rezervoarom.

Da bi bilo zanimljivije

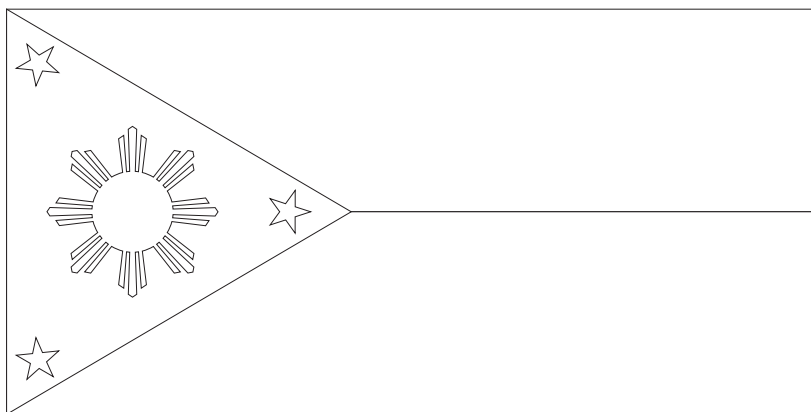
- Pokažite Indoneziju na karti.
- Pogledajte kratak Jutjub video sa pastorom Eduardom: bit.ly/Eduard-SSD.
- Podelite objave o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije: bit.ly/ssd-2025.
- Preuzmite fotografije za ovo iskustvo sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: misijski cilj br. 2: „Jačanje i diversifikacija adventističkog uticaja u velikim gradovima, kroz područje prozora 10/40, kao i među nedosegnutim i malo dosegnutim grupama ljudi i nehrisćanskih religija“; cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za život ispunjen Duhom.“ Za više obaveštenja pogledajte veb-stranicu: IWillGo.org.

Pre Trinaeste subote

- Podsetite sve prisutne da su naši misijski darovi namenjeni širenju Božje reči širom sveta i da će jedna četvrtina prikupljenih darova Trinaeste subote pomoći u realizaciji četiri projekta u Južnoj azijsko-pacifičkoj diviziji. Projekti su navedeni na trećoj i na zadnjoj strani.
- Priповedač ne treba da zapamti priču, ali bi on ili ona trebalo da budu dovoljno upoznati sa materijalom da ne bi morali da ga čitaju. Alternativno, deca mogu i da odglume iskustvo.
- Pre ili nakon Vesti koristite kartu kako biste deci pokazali mesta u Južnoj azijsko-pacifičkoj diviziji – Brunej, Mjanmar i Indoneziju – koja će dobiti sredstva prikupljena Trinaeste subote.

Zatim je pastor Eduard pozvao kapetana i medicinske radnike da mu se pridruže u molitvi Isusu. Medicinski radnici su prestali da plaču i napregli svoje uši da čuju molitvu.

Oboj zastavu

FILIPINI

UPUTSTVO:

Trougao na levoj strani ostavite da bude beo. Obojite sunce i tri zvezdice žutom bojom. Obojite gornju traku tamnoplavom bojom. Obojite donju traku crvenom.

TAJLAND

UPUTSTVO:

Obojite vrh i donje trake crvenom. Obojite široku srednju traku tamnoplavom bojom. Ostavite ostale trake da budu bele.

Hajde da se igramo!

INDONEZIJA

INJIT-INJIT SEMUT

Dvoje ili više dece stoje u krugu. Jedna osoba pruža ruku u centar. Sledeća osoba stavlja jednu ruku na vrh dok štipa ruku ispod. Svaka osoba nastavlja da slaže ruku na druge ruke dok štipa ruku ispod i dok svi ne naslažu ruke. Svi počinju da pevaju iznova i iznova. Posle svake strofe pesme, ruka sa dna ide gore na vrh.

Injit-injit semut, siapa sakit naik di atas
Injit-injit semut, valau sakit jangan di lepas

Injit-injit semut, siapa sakit naik di atas
Injit-injit semut, valau sakit jangan di lepas.

Zakorači - malo - kao mrav

Ako se osećaš suviše povređeno - samo ga pomeri gore

Zakorači - malo - kao mrav

Čak i ako si povređen - nikada ne puštaj.

Pogledajte igru na Jutjubu: bit.ly/Injit

Hajde da pevamo!

FILIPINI

P A - A T U - H O D B A - L I - K A T U - L O (MOJA STOPALA, MOJA KOLENA, MOJA RAMENA, MOJA GLAVA)

TAGALOG:

Pa-a Tu-hod Ba-li-kat U-lo

Pa-a Tu-hod Ba-li-kat U-lo

Pa-a Tu-hod Ba-li-kat U-lo

Puma-diak ta-io at Mag-palak-pakan

SRPSKI:

Moja stopala, moja kolena, moja ramena,
moja glava

Moja stopala, moja kolena, moja ramena,
moja glava

Moja stopala, moja kolena, moja ramena,
moja glava

Udarajmo i pljeskajmo rukama.

Pogledajte pesmu na Jutjubu: bit.ly/Pa-a.

Ručni rad

INDONEZIJA – JAVA BATIK CRTANJE

Prilikom izrade batik platna, rastopljeni vosak se iz posebnog kotla u šarama sipa na običnu pamučnu tkaninu. Kada je tkanina obojena, delovi bez voska poprimaju boju a tamo gde su bile voštane šare ostaje belo.

TREBAĆE VAM:

- Tečni lepak koji može da se pere – plavi gel lepak se lako vidi na tkanini
- Obična bela pamučna tkanina
- Papir i olovka za vežbanje šablona
- Akrilne boje ili boje za tkaninu
- Četkica za farbanje, voda i peškir za brisanje četke
- Žičana vešalica za kačenje

UPUTSTVO:

- Skicirajte jednostavan dizajn na papir, a zatim precrtajte skicu vašeg dizajna na tkaninu.
- Precrtajte ih preko linija sa lepkom.
- Pustite da se lepak potpuno osuši.
- Obojite dizajn bojama. Pustite da se potpuno osuše.
- Operite tkaninu u toploj vodi da biste uklonili lepak. Obavezno ga perite odvojeno od ostalog veša.
- Kad se osuši, pričvrstite svoju sliku na žicu od vešalice i okačite je na zid.

Hajde da kuvamo!

TAJLAND

TOFU SATAJ SA SOSOM OD KIKIRIKIJA

SASTOJCI:

450 g ekstra čvrstog tofua
(dva bloka od 225g)

Marinada:

2 kašike soja sosa
1 kašika putera od kikirikija
1 kašika svetlo smeđeg šećera
1 kašičica sušenog bosiljka
1 kašičica belog luka u prahu

Sos od kikirikija:

½ manjeg crnog luka, sitno iseckanog
1 kašičica zgnječenog belog luka
1 kašičica susamovog ulja

1 kašičica crvene kari paste
1 kašika svetlog soja sosa
1 kašičica tamarind paste
2 kašike svetlo smeđeg šećera
½ šolje (120 ml) kokosovog mleka
Trećina šolje (83 g) putera od kikirikija
Sok od ½ male limete

Za serviranje:

svež cilantr
sveža limeta
izdrobljeni kikiriki

UPUTSTVO:

Umutiti u posudi soja sos, puter od kikirikija, smeđi šećer, sušeni bosiljak i beli luk u prahu.

Iseckati svaki blok tofua na 5-6 traka i staviti ih u sos od marinade, okrećući ga nekoliko puta da obe strane bude natopljene.

Ostavite tofu u marinadi najmanje 30 minuta; bilo bi još bolje da ostane preko noći.

Zagrejati rernu na 220°C. Staviti marinirani tofu na pleh za pečenje obložen papirom. Peći 25 minuta, okrećući ga na pola pečenja.

Dok se tofu peče, dodati seckani crni luk, beli luk, susamovo ulje i crvenu kari pastu u šerpu i dinstati dok luk malo ne omekša.

Dodati soja sos, tamarind pastu, smeđi šećer i kokosovo mleko i sve dobro promešati.

Zatim dodati puter od kikirikija i promešati dok smesa ne bude gusta i glatka. Ukloniti sa toplote i umešati sok od limete. Izvaditi tofu iz rerne i ostaviti da se nekoliko minuta ohladi.

Poslužiti sa sosom od kikirikija, svežim cilantr
svežom limetom i izdrobljenim kikirikijem.

Izvori za vođe

Obavezno preuzmite svoj besplatni video-zapis Misionski spotlajt, koji sadrži video-izveštaje iz Južne azijsko-pacifičke divizije i šire. Preuzmite ili strimujte sa veb-lokacije Adventističke misije na bit.ly/missionspotlight.

Obaveštenja sa interneta

Slede izvori obaveštenja koji mogu biti korisni prilikom pripreme misijskog segmenta na časovima Subotne škole. Za više obaveštenja o kulturi i istorijatu zemalja predstavljenih tokom ovog tromesečja, posetite sledeće sajtove:

Veb-sajtovi

Indonezija:

Zvanični vladin sajt: indonesia.go.id

Čudesna Indonezija: bit.ly/IndoTrav

Lounli Planet: bit.ly/LP_Indo

Filipini:

Zvanični vladin sajt: gov.ph

Turistička organizacija Filipina: tourismo-filipino.com

Trip advajzor: bit.ly/TripAdvPhil

Tajland:

Zvanični vladin sajt: bit.ly/Thai_Govt

Čudesni Tajland: bit.ly/AmazeThai

Lounli Planet: bit.ly/LP_Thailand

Hrišćanska

Adventistička crkva:

Južna azijsko-pacifička divizija: bit.ly/SDA_SSD

Istočna Indonezijska unija: www.sdaeiu.org

Severna Filipinska unija: npuc.adventist.ph

Jugozapadna Filipinska unija: bit.ly/SDA_SPUC

Zapadna Indonezijska misija: bit.ly/SDA_WIUM

Misija jugoistočne Azije: seumsda.org

Tajlandska misija: www.adventist.or.th

Postavljanje ciljeva za prikupljanje priloga

Metod postavljanja cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svetsku misiju i povećate sedmične misionske darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični misionski dar. Pomnožite taj iznos sa 15, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu, za dar koji će se prikupljati 28. juna. Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi potpomažu misijsko delovanje svetske Crkve i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote otići direktno za projekte u Južnoj azijsko-pacifičkoj diviziji. Dvanaeste subote, 21. juna, iznesite pred crkvu izveštaj o misijskim darovima prikupljenim ovog tromesečja. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote udvostruče ili utrostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi.

JUŽNA AZIJSKO-PACIFIČKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Centralni Filipini	1.404	576	219.955	30.039.305
Istočna Indonezija	1.033	137	130.441	15.946.559
Malezija	303	157	60.801	33.849.000
Mjanmar	246	95	37.741	55.425.000
Severni Filipini	1.631	459	404.500	49.834.777
Jugoistočna Azija	93	305	39.512	189.398.000
Jugoistočni Filipini	1.294	759	406.549	18.753.908
Jugozapadni Filipini	1.128	568	281.877	18.709.070
Zapadna Indonezija	917	323	100.326	262.749.441
Pripojena polja				
Singapurska oblast	7	0	3.437	5.826.000
Misija Istočni Timor	2	2	812	1.361.000
UKUPNO:	8.058	3.381	1.685.951	681.892.000

PROJEKTI:

- 1 Izgradnja dečjeg obdanista na kampusu adventističkog fakulteta Mjaungmja, Mjanmar
- 2 Izgradnja centra uticaja „Nada u životu“ u Jangonu, Mjanmar
- 3 Izgradnja zdravstvene klinike, Brunei
- 4 Izgradnja adventističke teološke srednje škole „Nabire“ u Indoneziji